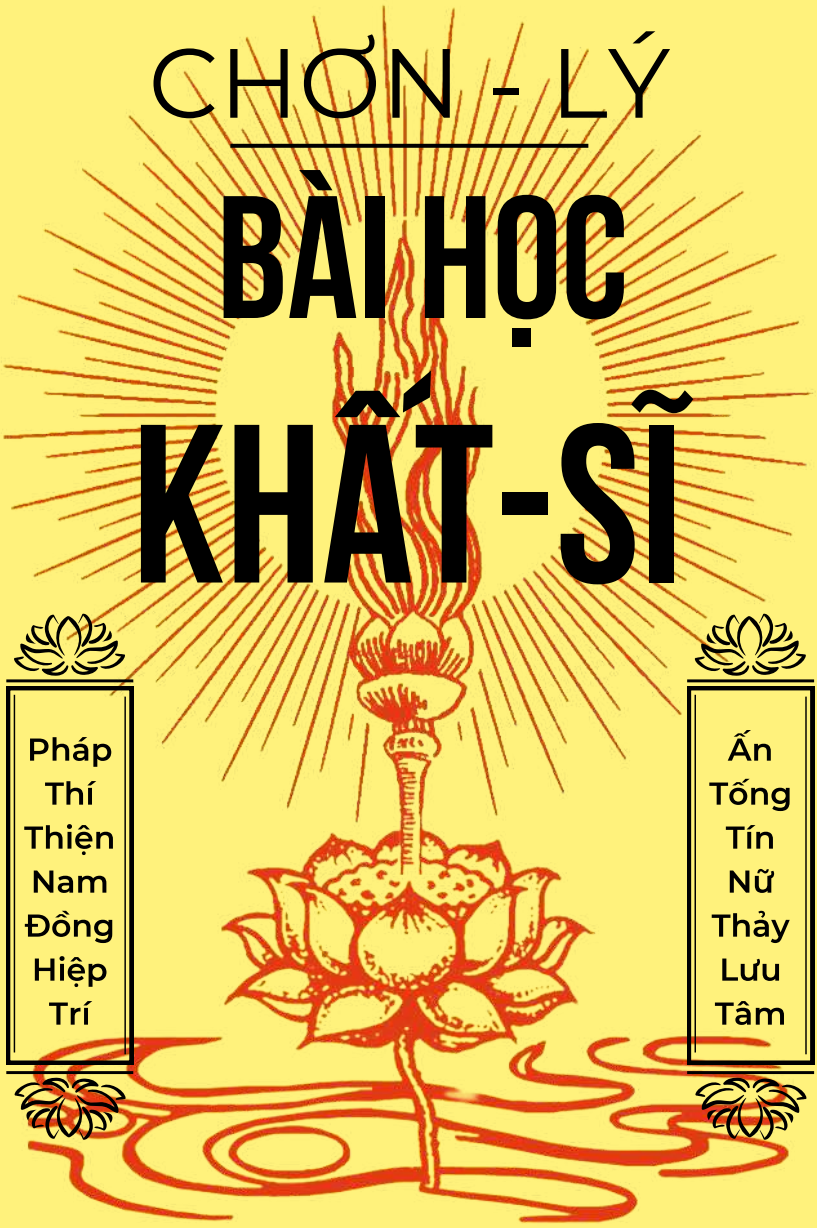
PHÁP ÂM SƯ KHANG ™
www.phapamsukhang.com

CHƠN - LÝ

BÀI HỌC KHẤT-SĨ

Pháp Thí Thiện Nam Đồng Hiệp Trí

Ấn Tống Tín Nữ Thảy Lưu Tâm

LONG XUYÊN - MÁY IN PHÁP ẤN
1953

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Khai Pháp Tạng Bồ Tát

Lời Ngỏ

Sách được gõ lại theo đúng bản gốc của Bộ Chơn Lý và không thay đổi bất kỳ chi tiết nào dù nhỏ nhất. Được thực hiện bởi các thành viên của nhóm Pháp Âm Sư Khang Sách biếu tặng không bán hay kinh doanh.

Xin lắng lòng gửi sự Tôn Kính và Biết ơn đến tất cả mọi nhân duyên đã cho chúng con được hoàn thành viên mãn Phật Sự.

Nhóm Pháp Âm Sư Khang cẩn bút

Việt Nam, Ngày 13 tháng 06 năm 2023

SÁCH ẤN TỐNG

RỘNG KẾT PHÁP DUYÊN

Thành kính chuyển tặng

Pháp Âm Sư Khang

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

NỐI TRUYỀN THÍCH CA CHÁNH PHÁP

ĐẠO PHẬT KHẤT SĨ VIỆT NAM

TỔ SƯ MINH ĐĂNG QUANG

CHƠN LÝ

18

BÀI HỌC KHẤT SĨ

Long Xuyên
Máy in Pháp Ấn
46-Rue Thoại Ngọc Hầu - Long Xuyên
Tái bản giấy phép số 766/TXB, ngày 02-10-1952
của Nha Thông Tin Nam Việt.
Phóng bản quyền lần nhất (25-4-1953âl)

DANH MỤC BỘ CHƠN LÝ (69 QUYỂN)

1- Võ trụ quan

2- Ngũ uẩn

3- Lục căn

4- Thập nhị nhân duyên

5- Bát Chánh đạo

6- Có và không

7- Sanh và tử

8- Nam và nữ

9- Chánh đẳng chánh giác

36- Sợ tội lỗi

37- Trường đạo lý

38- Nguồn đạo lý

39- Con sư tử

40- Đi học

41- Đời đạo đức

42- Đại thừa giáo

43- Xứ thiên đường

44- Vị hung thần

CHƠN LÝ 18

10- Công lý võ trụ
11- Luật khất sĩ
12- Khất sĩ
13- Y bát chơn truyền
14- Giới bổn Tăng
15- Giới bổn Ni
16- Ăn chay
17- Nhập định
18- Bài học Khất sĩ
19- Bài học cư sĩ
20- Cư sĩ
45- Phật tánh
46- Học để tu
47- Đạo Phật
48- Tu và nghiệp
49- Pháp tạng
50- Vô lượng cam lộ
51- Quan Thế Âm
52- Đại Thái Thức
53- Địa Tạng
54- Pháp Hoa
55- Giới Phật tử

21- Tâm

22- Tánh thủy

23- Học chơn lý

24- Trên mặt nước

25- Chánh pháp

26- Chánh kiến

27- Tam giáo

28- Tông giáo

29- Thần mật

30- Giác ngộ

31- Khuyến tu

56- Thờ phượng

57- Pháp Chánh giác

58- Số tức quán

59- Sám hối

60- Chơn như

61- Hòa bình

62- Lễ giáo

63- Đạo Phật Khất Sĩ

64- Khổ và vui

65- Bài học Sa di

66- Pháp học cư sĩ

CHƠN LÝ 18

32- Đi tu

33- Ăn và sống

34- Chư Phật

35- Hột giống

67- Pháp học sa di-I

68- Pháp học sa di-II

69- Pháp học sa di-III

*Luật giáo hội Tăng 114 giới

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

BÀI HỌC KHẤT SĨ

****

I/-CÚNG DƯỜNG TAM BẢO

Cầu xin cho lễ cúng dường nầy,

đến với Đức Như Lai,

xin Phật chứng minh.

Cầu xin cho lễ cúng dường nầy,

đến với chư Bồ Tát,

xin Tăng chứng minh.

Cầu xin cho lễ cúng dường nầy,

Đến với chư Phật Pháp Tăng,

Xin Tam Bảo chứng minh.

II-KHUYẾN KHÍCH

Những ai hết lòng, ân cần cung cấp, thức ăn vật uống cho chư đệ tử của Phật, và làm phải cho mọi người, cao thượng hơn lòng bỏn xẻn và tánh tư vị, thì sẽ hưởng được sự vui sướng thanh nhàn, đời đời kiếp kiếp ở cảnh thượng thiên; mấy người ấy sẽ chứng đủ các quả đạo lành, sẽ được hân hạnh về đạo lý, sự khoái lạc hoàn toàn, các vị ấy sẽ sanh lên cõi trời, để hưởng sự sung sướng và nhàn lạc luôn luôn.

III- CHỨNG MINH

Tín chủ cúng dường Phật Pháp Tăng,

Chứng minh công đức nhờ Tam Bảo.

Chú tâm nguyện độ thiện duyên nầy.

Tín chủ đời đời thêm phước báu.

Sở cầu sở ý đều thành tựu,

Tín nhớ hạnh y nguyện trở về.

Nay mới gieo nhơn nhơn chánh giác,

Sau nầy chứng quả quả bồ đề.

Đây thể lòng từ Phật Pháp Tăng,

Vì tâm thành kính biết ăn năn.

Đem cho tín chủ phước thanh tịnh,

Xin lấy cho mình nghiệp khó khăn.

Tín chủ từ đây đặng nhẹ nhàng,

Bến mê thoát khỏi chốn lầm than.

Tiêu diêu khoái lạc y Tam Bảo,

Đắc quả kiếp nay thành Phật đạo.

IV- CẦU NGUYỆN

CHƠN LÝ 18

Phước cúng dường nầy của tín chủ,

Tam nghiệp thanh tịnh định huệ tu.

Tánh cũ tự mình gồm chứa đủ,

Tây phương an dưỡng hưởng thiên thu.

Phước cúng dường nầy của chư linh,

Dứt tiêu tội chướng thoát vô minh.

Sám hối ăn năn tâm niệm Phật,

Tây phương cực lạc đắc siêu sinh.

Phước cúng dường nầy của bá tánh,

Cầu an tai nạn đặng muôn lành.

Phát nguyện tu hành thành chánh giác,

Tây phương tịnh độ chỗ vãng sanh.

V- CHÚ NGUYỆN

Chú tâm nguyện độ, cả thảy chúng sanh,

Kẻ thoát siêu thăng, người còn thơ thới.

Biển ái yên lặng, sông mê trong sạch,

Pháp giới chúng sanh đồng tròn quả trí.

Nguyện khắp tín thí, ruộng phước thêm gieo,

Có tình không tình, đều thành Phật đạo.

- Kính lạy cõi Tăng Già Tây phương giải thoát (1 lần).

- Kính lạy cửa Khất Sĩ đường Như lai. (1 lần).

- Kính lạy chư Phật Pháp Tăng mười phương ba đời (3 lần).

VI-THỌ BÁT

Bát cơm tín chủ biết bao công,

CHƠN LÝ 18

Đức hạnh đầy vơi tự xét lòng.

Thỏa niệm thích tình tham quấy bỏ,

Nuôi thân hành đạo thuốc lành dùng.

Toan vun chánh pháp cho thành tựu,

Nguyện dứt ác duyên thoáng sạch không.

Nguyện các việc lành làm tất cả,

Nguyện xin độ tận chúng sanh chung.

VII- LỤC HÒA

Thân cùng nhau hòa hiệp ở chung,

Miệng không tranh đua cải lẫy.

Ý ưa nhau không trái nghịch,

Giới luật đồng cùng nhau tu theo.

Kiến thức riêng chỉ giải cho nhau,

Lợi quyền chia đồng với nhau……

VIII- SAU KHI ĐỘ CƠM XONG

Nguyện cầu cả thảy chúng sanh, đồng đặng đủ đầy tròn xong Phật sự.

IX- ----------

(Nếu có đọc kinh hay thuyết pháp, thì tại khoản nầy)

X- CHÚ NGUYỆN

Chú tâm nguyện độ mười phương,

Kẻ âm siêu thoát người dương nhẹ nhàng.

Cõi đời biển ái lặng trang,

Sông mê trong vắt sóng an nước bình.

CHƠN LÝ 18

Khắp cùng pháp giới chúng sanh,

Gieo mầm giống huệ viên thành quả chơn.

Nguyện cùng tín thí công ơn,

Phước điền rộng đức huệ sơn cao tài.

Hữu tình nhơn vật các loài,

Vô tình bụi đất đá cây bao đồng.

Thảy đều đắc quả thành công,

Cả nên Phật đạo hiện trong kiếp nầy.

- Kính lạy cõi Tăng già Tây phương giải thoát (1 lần).

- Kính lạy cửa Khất Sĩ đường Như Lai (1 lần).

- Kính lạy chư Phật Pháp Tăng mười phương ba đời (3 lần).

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

LUẬT NGÔN

a/- Đạo Phật được bảo tồn lâu dài, là nhờ giới luật; các sư được tôn trọng sùng bái là nhờ giới luật; bá tánh được an cư lạc nghiệp, vui hưởng mọi sự lành, cũng nhờ giới luật nữa! Ở xứ nào mà người ta có giữ hạnh, thì dân chúng được bình an, không có tai nạn phiền hà; dầu là nhà sư Đại thừa ở Tàu ở Nhựt; dầu là Tăng Lạt ma giáo ở Tây Tạng, dầu là Tỳ kheo Thiểu Thừa ở miền Tích Lan hay Thiên Trước; mọi người đều phải trân trọng giữ giới, và nhờ sự bảo hộ bởi giới lành. Lại cư gia bá tánh cũng thế, không phân biệt là miền đại thừa hay tiểu thừa, ai nấy đều phải cần trì giới giữ hạnh, để sống một cách phải thế, trong sạch và hiền hòa.

b/-Thiếu chưn không đi được, cũng như thế, thiếu luật không lên cõi thượng thiên được; ai muốn sanh lên cõi trên, ngay kiếp nầy, phải giữ giới luật cho kỹ, vì nó là chưn của mình, đưa mình đi. Tên đánh xe, khi qua truông, thấy mất cái chốt ở bánh xe, hay thấy cốt xe gảy, thì nó buồn; cũng như thế, kẻ phạm giới

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

đến giờ chết thì rầu lắm. Soi gương vui hay buồn, là tùy mặt mình tốt hay xấu; đọc giới luật cũng thế, người nghe vui hay buồn là do nơi họ có giữ giới, hay đã phạm giới.

PHẬT NGÔN

1/-Đừng làm việc quấy nào hết; hãy làm việc phải luôn luôn; làm cho trong sạch các sở ý của mình; ba cái lý đó, tóm rút đạo lý của chư Phật.

***

2/-Đối với nhà sư, gần rắn độc còn hơn là gần đàn bà, vì con rắn chỉ hại mạng mà thôi, chớ đàn bà nhận chìm tới địa ngục lận. Đã bao phen ta lấy đủ các thí dụ, mà làm cho chư đệ tử hiểu rằng: Ái tình rất nguy hiểm, đối với người, cũng như lửa đối với rơm, cũng như rắn độc, cũng như gươm huơi, cũng như hèo nhọn, nó làm cho nhơ nhuốc giáo hội của ta.

***

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

3/- Diệt sự ô trược, diệt các tư tưởng bất chánh, là diệt bằng cách tham thiền, làm yên tịnh và thanh bạch cái tâm, cũng như trời mưa làm rạp gió và bụi vậy.

***

4/-Có hai hạng người giả dối đáng chê, một hạng khoe mình trong sạch, mà họ không có trong sạch gì, một hạng nữa khoe mình có đức, để được sướng miệng và no bụng mà thôi. Chúng nó nói láo, đặng cho người ta bố thí đó, vì người ta lầm mới cho. Chúng nó là bọn đầu đảng ăn cướp vậy.

***

5/-Chúng ta phải dùng tư tưởng tốt, mà đuổi tư tưởng xấu, và chúng ta phải chặt đứt các dây xiềng, để tới Niết bàn.

***

6/-Trước khi ngủ mà chăm chú về ý tưởng quấy, thì bị năm điều hại: Chiêm bao thấy bậy, thần

thánh không phò trì, cái tâm tách xa đường đạo, việc vọng tưởng làm nguôi lạnh sự tham thiền, và cái thân phải dính trược.

Trước khi ngủ, mà chăm chú về ý tưởng phải, thì được năm điều lợi: Chiêm bao thấy điềm lành, được thần thánh phò trì, cái tâm khắn chặt với đạo lý, sự tham thiền càng được thêm hiệu quả, và cái thân không dính trược.

***

7/-Xin nhiều người ghét người phiền,

Xin mà chẳng đặng ta liền buồn ngay.

Vậy nên ta chớ xin ai,

Đặng cho an lạc khoan thai một mình.

***

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

8/-Có hai thứ người sa địa ngục, đầu đâm xuống đất, chưn trở lên trời, ấy là bọn giả danh đạo đức, và bọn phỉ báng người có hạnh.

***

9/-Mặt trời và mặt trăng lu lờ là bởi bốn vật: thần sanh nhựt thực và nguyệt thực, mây với sa mù, khói, và bụi. Cũng như thế chư Tỳ kheo mất cái minh mẫn, là bởi bốn món nầy: rượu, sắc dục, vàng bạc, và sự danh lợi phong lưu.

***

10/-Khi nào mình nói: dầu nói với thú vật cũng vậy, phải nói thế nào cho người ta được dạn dĩ thêm, chớ không phải chôn sống hạ mạt người ta.

***

11/-Con người ta thường thường bất bình nhau là bởi có kẻ khác xen vào.

***

CHƠN LÝ 18

12/-*Nương mình ở chỗ thanh êm,*

Thì lòng khoái lạc càng thêm thâm trầm.

Sống mà giữ giới chẳng lầm,

Thì bề yên tịnh mười phần chẳng xao.

Chẳng ganh chẳng ghét người nào,

Chẳng hay phá hại đau rầu chúng sanh.

Chẳng còn mong mỏi ham tranh,

Chẳng còn luyến áo quẩn quanh theo mình.

Phải cho khéo tập khéo gìn,

Thì phần phước trọn mặc tình thảnh thơi.

***

13/-*Đức Thầy chỉ dặm nẻo đường xa,*

Chẳng trở chẳng lui chẳng sợ tà,

Lang hổ rống to Ngài tỉnh mỉnh,

Gió mây thổi nhẹ Phật ôn hòa.

Chú tâm cứu khổ cho muôn loại,

Định chí vớt nàn kẻ bá gia,

Phàm tục thánh tiên nhờ tế độ,

Được thêm thuần hậu chốn ta bà!

PHÁP

1/-*Thân thọ sanh từ nơi không tướng,*

Như giấc mơ do tượng hình ra,

Người mơ tâm thức đâu mà,

Trụ đâu tội phước, đều là thành không.

***

2/-*Pháp lành khởi, vốn xưa là huyễn,*

Nghiệp dữ gây, cũng huyễn mà ra,

CHƠN LÝ 18

Mình bọt đậu, gió lồng qua,

Không căn không thật, pháp là huyễn thôi.

***

3/-*Bốn vật lớn, mượn làm thân đó,*

Tâm không sanh, nhơn cảnh mà sanh,

Cảnh không tâm cũng không thành,

Đôi đàng tội phước, như hình huyễn thôi.

***

4/-*Thân không thật thấy là thân Phật,*

Tâm lông bông, biết Phật bông lông,

Thân tâm tánh ấy vốn không,

Người ta với Phật cũng đồng như nhau.

***

5/-*Thân chẳng thấy, biết là thân Phật,*

Nếu biết rồi thì Phật là không,

Người khôn biết tột tánh không,

Thản nhiên chẳng sợ, trong vòng tử sanh.

***

6/-*Tánh chúng sảnh, thảy thanh tịnh hết,*

Do không sanh không diệt mà ra,

Thân tâm là huyễn thôi mà,

Huyễn thì tội phước, hóa là thành không.

***

7/-*Pháp là pháp, vốn xưa không pháp,*

Không pháp mà, cũng pháp đó đây,

Soi ra không pháp buổi nay,

Pháp nào pháp nấy, nào hay pháp nào.

CHƠN LÝ 18

I-THÂN

Thân nầy chưa biết ra chi,

Của kia lại có chắc gì mà ham.

Bao nhiêu cho thỏa lòng tham,

Càng thâu càng đắm, càng làm càng say.

Tiếc cho tháng rộng năm dài,

Chung quy hoang phí về tay thần tiền.

Được thua, thua được, liền liền,

Hả hê mới đó ưu phiền đâu đây.

Đem thân làm kẻ tội đày,

Cho bao vật chất nó cai trị mình.

Để tâm làm vật hy sinh,

Suốt đời theo lịnh, dục tình dắt lôi.

Cái tham bao thuở cho rồi,

Cái không may đến một hồi là xong.

Dã tràng xe cát biển đông,

Vô tình lượn sóng cướp công nhọc nhằn.

Tuồng đời ai biết cho chăng?

Như mây tan hiệp, như trăng khuyết tròn.

Đêm tàn tim lụn dầu mòn,

Cái đi mờ mịt, cái còn mỏng manh.

Chắc chi bọt nước đầu gành,

Chắc chi sương đọng, trên cành ban mai.

Bọt kia làn gió nhẹ lay,

Sương kia mặt nhựt, chiếu ngay xong đời.

Mênh mông trong khoảng đất trời

Thân ta biết gởi về nơi chốn nào.

Tử thần tay dắt làm sao,

CHƠN LÝ 18

Gần xa mấy nẻo, thấp cao mấy từng.

Giã như phước thưởng tội trừng,

Biết công hay nợ, biết mừng hay lo.

Thử theo công hóa mà so,

Tội dồn muôn kiếp, biết to thế nào.

Phước gom nghĩ được là bao,

Nếu đem trừ cấn biết sao thiếu thừa.

Dặc dài kiếp cũ căn xưa,

Biết bao oan nợ, mà chưa trả đền.

Tiền cừu hậu hận há quên,

Một bên đi trả, một bên đến đòi.

Lung tung trong cạm luân hồi,

Day qua trở lại, biết đời nào ra.

Mấy ai suy kỹ nghĩ xa,

Rảo chân sấn bước, cho qua khoảng nầy.

Chán chê mộng cảnh đọa đày,

Đưa tay trí huệ, tháo dây dục tình.

Đoạn trừ cái hoặc vô minh,

Tâm chơn trở lại, tánh linh đem về.

Gieo lan hạt giống bồ đề,

Xinh tươi cành lá, xum xuê cội tàng.

Nước dương rưới khắp trần hoàn,

Diệt trừ phiền não, tiêu tan tội tình.

Gay chèo thuyền giác độ sinh,

Bến mê phút chút, biến thành ao sen.

II-KHẨU

Trăm năm vật đổi người dời,

CHƠN LÝ 18

Một câu quý giá, muôn đời còn ghi.

Mở lời trước phải xét suy,

Rằng ta cất tiếng, ích chi chăng là?

Bằng như lời ấy thốt ra,

Làm buồn kẻ khác thì ta xin đừng.

Nói chi mắng nhiếc tưng bừng,

Miệng xây núi nghiệp biết chừng nào tan.

Nói chi chửi rủa kêu vang,

Lưỡi đào hố nghiệp, biết đàng nào lên.

Họa tai vì miệng mà nên,

Bịnh căn vì miệng, mà rên phù trầm.

Ai ôi nghĩ lại kẻo lầm,

Đóng bưng cửa miệng, chớ tầm quỷ ma.

Cũng thời tiếng nói thốt ra,

Của chư Phật Thánh, diệu hòa biết bao.

Là câu nói pháp thanh tao,

Đưa người giữa biển, sóng xao lên bờ.

Ôi lời nói, quý không ngờ,

Đương phàm hóa thánh một giờ đổi thay!

Ta nay học đạo Như Lai,

Hãy dùng lời nói mở bày pháp môn!

Ta nên cất tiếng ôn tồn.

Phá tan những giấc mộng hồn tối đen!

Miệng ta là cánh hoa sen,

Một khi hé nở, một phen thơm lừng!

Tiếng ta là gió mùa xuân,

Một cơn thổi nhẹ, muôn dân mát lòng!

III-Ý

Con người cái ý vốn hai,

Khi mừng khi giận đổi thay không lường!

Vội vàng khi ghét khi thương,

Khi vui vui ngất, khi buồn buồn hiu!

Muốn ưa tạo sắm đủ điều,

Rồi khi chê chán bỏ liều như chơi!

Pháp nương tương đối không rời,

Do hai lẽ ấy ý đời phát sanh.

Dẫy đầy ngoại cảnh chung quanh,

Càng nuôi tạo ý trưởng thành thêm lên.

Thói đời càng nhiễm càng quen,

Bụi đời càng đóng càng đen tinh thần.

Nhiều năm chung lộn trong trần,

Ý mình còn giữ riêng phần được đâu?

Chịu mang ảnh hưởng từ lâu,

Ý căn thôi đã ăn sâu lắm rồi.

Nếu ai nhận ý là tôi,

Tức thì bị ý cuốn lôi luân trầm.

Dắt đi theo nẻo lạc lầm,

Đọa chìm vào cõi tối tăm mịt mờ!

Nghiệp nhơn tội quả bao ngờ,

Biết chi phương hướng bến bờ là đâu!

Lướt theo ý dục mong cầu,

Đèo cao băng vượt, biển sâu lao mình!

Con đường sinh tử tử sinh,

Ra vào lui tới thân hình đổi thay.

Luân hồi trong cõi trần ai,

CHƠN LÝ 18

Cũng vì cái ý chuyển day không ngừng.

Lên cao xuống thấp vô chừng,

Cũng vì cái ý lẫy lừng buông lung.

Ý năng chế ngự oai hùng,

Người người răm rắp phục tùng vâng theo.

Nguồn đời nước chảy thuận chiều,

Cám thương cái bọt riu riu xuôi dòng!

Mấy ai cưỡng ý nén lòng,

Vượt nguồn dục vọng, thoát vòng muốn ham.

Tịnh tâm bớt nói ngưng làm,

Lần lần nhập thánh siêu phàm từ đây.

Đừng lòng cố chấp riêng tây,

Cũng đừng tính có ý nầy ý kia.

Ta người đừng tính phân chia,

Có không đừng tính đoạn lìa hai bên.

Như thường, như vậy, như nhiên,

Như như chẳng động không thiên không dời.

Sự duyên thì đạo khác đời,

Lý chơn đời đạo không rời không xa.

Chấp không, chấp có rầy rà,

Đến khi vô chấp mới hòa thuận nhau.

Sao sao thôi cũng là sao,

Sự chi cũng vậy, thế nào cũng xong!

Tâm chơn vạn pháp thảy đồng quy chơn.

Học đòi theo bậc thánh nhơn,

Phải trừ tâm vọng mới hườn bổn nguyên.

Vọng tâm là ý tư riêng,

Thất tình lục dục một tên khác gì.

CHƠN LÝ 18

Thường nên kiểm soát hành vi,

Khi ăn lúc nói đứng đi ngồi nằm.

Đừng cho vọng ý phóng tâm,

Phải nhờ giới luật buộc cầm khít khao.

Tuy không thấy ý chỗ nào,

Nhưng khi động tác ý xao ra ngoài.

Nếu ai thiền định hoài hoài,

Ấy là ý mã bị cai trị rồi.

Bằng ai giải đãi buông trôi,

Trách sao ý mã chẳng lôi xa đường?

Vậy nên hãy ráng kềm cương,

Giờ giờ phút phút phải thường soi tâm.

Lặng lờ giữ vẻ trầm ngâm,

Tánh dè dặt kín, nết đầm thấm nghiêm.

Luôn luôn đôi mắt phải kềm,

Đừng hay nhìn liếc kiếm tìm chi chi…

Ngó ngay xuống bước chân đi,

Ngó vào tâm trí luôn khi không rời!

Lỗ tai phải để thảnh thơi,

Chớ ham nghe ngóng tiếng lời ai ai…

Nghe kinh, nghe pháp, nghe bài,

Nghe vào tâm trí đặng hay sửa mình!

Mũi thường phải ngửi mùi thanh,

Ấy mùi đạo lý thơm lành hương đưa.

Ngửi lâu càng mến càng ưa,

Ngửi vào tâm trí để ngừa nhiễm ô!

Lưỡi dầu phải nếm vị thô,

Cũng đừng chê trách, thích đồ cao lương,

CHƠN LÝ 18

Nếm là nếm vị chơn thường,

Nếm bằng tâm trí tỏ tường nghiệm suy.

Thân như xúc đối thức chi,

Tay chưn kềm chế trong khi đụng sờ.

Sờ thiên lý, nắm huyền cơ,

Sờ chừng tâm trí xem hờ kẻo quên.

Ý đừng vọng tưởng rối ren,

Thường năng quán xét nhơn duyên tao phùng.

Tưởng suy tham cứu tột cùng,

Tưởng gom tâm trí tập trung điển lành!

Phàm trong sự thể tu hành,

Đừng buông cái ý tung hoành tự do.

Bước đầu bổn phận làm trò,

Cả thân tâm trí dâng cho người thầy.

Mặc người uốn nắn chuyển xây,

Đặng mình diệt hẳn riêng tây ý xằng.

Sống chung Giáo hội chư Tăng,

Không còn tư ý mới năng thuận hòa.

Đừng làm trái ý người ta,

Cũng đừng tự ý kiêu sa của mình.

Mới mong thật hiện hòa bình,

Nhờ nơi Giáo pháp chương trình in khuôn.

Chẳng ai ý lộng tâm buông,

Mỗi người nắn đúc tròn vuông thành phần.

NHẪN

I-*Tục rằng no quá mất ngon,*

Và khi giận quá mất khôn thành khờ.

CHƠN LÝ 18

Lửa xông đôi mắt đã mờ,

Trắng đen phải quấy, bây giờ thấy đâu.

Khôn phân nghĩa nặng tình sâu,

Không rành sự cảnh, đuôi đầu làm sao.

Con tâm đã lánh đường nào,

Mà con ma giận nhập vào đó thôi.

Đánh nam dẹp bắc một hồi,

Múa men nào kể đất trời là chi.

Người sầu vật khóc lâm ly,

Rõ ràng một cảnh, a tỳ gớm ghê.

Đau lòng xót mắt mọi bề,

Mà người gây thảm, chớ hề có hay.

Đứng xa trông thấy thương thay,

Lửa lòng bốc ngọn, ai tài chửa chuyên!

II-*Một cơn nóng giận không hiền,*

Khói sân tím ruột, lửa phiền cháy gan.

Hại lây lắm kẻ vô can,

Hỏa tai một trận, khổ nàn biết bao.

Gió lên ngọn lửa càng cao,

Bao nhiêu sự nghiệp, đổ nhào như chơi.

Phật xưa có dạy mấy lời,

Rằng: "rừng công đức một đời trồng gieo,

Lửa sân nổi dậy đốt thiêu,

Như chim mất cánh, như diều đứt dây".

Hởi ơi, nghe mấy lời nầy,

Có nên tiếc đám rừng cây chăng là?

Có nên dẹp lửa cho xa?

CHƠN LÝ 18

Có nên nhẫn nhục cho qua tháng ngày?

Có nên lấp mắt ngơ tai?

Có nên niệm Phật, hoài hoài hay chăng?

GIỚI

1/-*Nhịn nhường là giới đầu tiên,*

Kìa chư Phật vẫn nhắc khuyên ta hoài.

Kẻ mong lìa bỏ trần ai,

Mà còn phiền giận thật ngoài chữ tu.

2/-*Người lanh mắt khác phàm phu,*

Vượt qua vực thẳm hố sâu dễ dàng.

Kìa Phật Thánh thoát trần gian,

Cũng nhờ qua khỏi con đàng chông gai.

3/-*Giữ giới hạnh chớ lầm sai,*

Nói hành tật đố, tránh hai tánh nầy.

Hằng gìn bổn nguyện đủ đầy,

Thích nơi thanh vắng, am mây tu trì.

4/-*Xét dò kẻ khác làm chi,*

Hạnh ta ta giữ, cho y mới là.

Cũng như lấy mật trong hoa,

Con Ong có phá màu hoa bao giờ.

5/-*Cái tâm chớ để bơ thờ,*

Phải nhờ giới buộc, phải nhờ luật dây.

Kết gom hạnh đức đủ đầy,

CHƠN LÝ 18

Nhiễu nhương phiền não, từ đây xa lìa.

6/-*Điều lành hãy gắng làm bia,*

Lánh xa điều ác phân chia hai đường.

Để tâm trong sáng như gương.

Chẳng màng sự thế, chẳng vương bụi trần.

7/-*Hãy gìn lời nói là cần,*

Giữ cho tâm ý lần lần thanh bai.

Chớ làm một việc đơn sai,

Là theo chánh đạo, Như Lai lưu truyền.

HUỆ

Trí thần sáng chiếu thế gian,

Trừ tiêu tiếng khổ, phá tan bóng mờ.

Sông mê đã vượt khỏi bờ,

Soi ra ngũ uẩn một giờ thành không.

Tai ương nạn khổ thoát vòng,

Nầy đây cái Sắc, cái Không khác gì.

Sắc Không, Không Sắc đó chi,

Chịu ưa tưởng nhớ, hành vi thức tình.

Thảy đều một thứ như in,

"Uẩn" từ "Không" đến "Không" sanh "Uẩn" về.

Nầy là các pháp chấp nê,

Vốn không có tướng nào hề diệt sanh.

Chẳng dơ chẳng sạch khó rành,

Chẳng thêm chẳng bớt, thôi thành hư không.

Vậy nên cái Sắc bông long,

CHƠN LÝ 18

Thọ Tưởng Hành Thức cũng đồng thế ni.

Mắt, tai, mũi, lưỡi, có chi,

Tính chung thân ý cũng y một chiều.

Sắc, thinh, hương, vị, mỹ kiều

Kể luôn xúc pháp, cũng đều không ngơ.

Sự nhìn của mắt chết trơ,

Sự nghe sự ngửi lặng lờ giác quan.

Lưỡi nầy sự nếm khô khan,

Thân nầy xúc động, sá màng chi chi.

Ý kia đã dứt nghĩ suy,

Bao nhiêu cái thức chung quy chẳng còn.

Vô minh đâu có sinh tồn,

Vô minh cũng chẳng, hao mòn mất đi.

Cái già cái chết thấy chi,

Pháp nào tận diệt, ai bi chết già?

Bốn bề thanh diệu bao la,

Khổ Tập Diệt Đạo, cũng xa mấy vòng.

Đến đây cái trí không không,

Có chi là đắc, mà trông cho thành?

Bởi không có đắc riêng mình,

Thế nên Bồ Tát, tâm tình không ngăn.

Nương theo trí huệ vô ngằn,

Không còn sợ hãi, băn khoăn cảnh đời.

Đảo điên mộng tưởng xa vời,

Không còn ưa thích nghỉ ngơi Niết bàn.

Ba đời chư Phật khắp tàng,

Nương thuyền trí huệ, mà sang bến bờ.

Quả linh hiển đắc kịp giờ,

CHƠN LÝ 18

Chánh đẳng chánh giác tôn thờ không trên.

Cho hay trí huệ tảng nền,

Ai mà thấu nhập trở nên phép thần.

Oai to lực rộng sáng ngần,

Phép nào cao cả, dám cân phép nầy.

Năng trừ các thứ nạn tai,

Rõ ràng chơn thật chẳng sai ngoa lời.

Bến bờ trí huệ rộng khơi,

Buông ra muôn tượng, gom thời một câu.

Độ đi độ khắp đâu đâu,

Độ cho giác ngộ, chóng mau viên thành.

***

Vật chi nếu có tướng hình,

Thảy đều hư mộng, vọng tình bông long.

Bằng xem tướng có là không,

Nhận ra Đức Phật khắp trong cảnh tình.

***

Nếu ai chấp có biết mình,

Biết người cùng biết chúng sanh kia là.

Lại thêm mạng số biết tà,

Phải đâu Bồ Tát vượt qua lưới mành.

***

Nếu xem Phật ở tướng xinh,

Lại nghe Phật ở âm thinh dịu dàng.

Thì ra kẻ ấy lạc đàng,

Như Lai chơn tánh, có tàng chi chi.

****

Những ai các pháp hữu vi,

CHƠN LÝ 18

Giống như mộng ảo khác gì huyễn thôi.

Tựa hồ bọt nước dòng khơi,

Mảnh hình ảnh giả chút hơi sương tàn.

Thoáng qua chớp nháng lẹ làng,

Phải nên soi sáng, hiệp tan đó là!

Cái tâm đã biết vừa qua,

Vốn thành quá khứ chạy xa lạc loài.

Cái tâm vừa biết đương nay,

Thì tên hiện tại, nào ai thấy nào.

Cái tâm chưa biết về sau,

Vị lai chẳng có ước ao chi mà.

Kính lạy ta bà thế giới Thích Ca Mưu Ni Phật (3 lần).

(Quyển nầy Tỳ kheo, Sa di đều dùng được hết)

------HẾT------

(Xem tiếp quyển Bài Học Cư Sĩ)